

зультаты и видеть в каком направлении стоит развиваться и на что делать акцент. Предлагаемая модель ССП состоит из четырех последовательных этапов:

- проведение стратегического анализа (оценка стратегических предпосылок, определение базового стратегического направления);
- построение стратегической карты;
- разработка показателей;
- внедрение ССП в оперативную деятельность.

Проведенные исследования позволили провести работу по использованию ССП в управлении вузом по трем из четырех этапов. Последним и важным этапом адаптации системы сбалансированных показателей в вузе является «Внедрение ССП в оперативную деятельность организации». При подготовке материала были использованы материалы, собранные в рамках выполнения базовой части государственного задания 2014 г. по теме № 2961: «Концептуальные и методологические основы разработки модели системы сбалансированных показателей для проведения внутреннего аудита эффективности деятельности высших учебных заведений».

К.е.и, доц. Ясіновська І.Ф.

Львівський національний університет імені Івана Франка, Україна

СТАБІЛЬНИЙ ФІНАНСОВИЙ СТАН – ЗАПОРУКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансовий стан підприємства є важливою характеристикою його надійності, гарантам ефективної реалізації економічних інтересів як самого підприємства, так і його партнерів. Фінансовий стан підприємства є об'єктом уваги банків, які визначають режим його кредитування та диференціацію відсоткових ставок, інвесторів, котрі вивчаючи можливість вкладення коштів у розвиток підприємства, партнерів, які оцінюють доцільність співпраці з ним. Фінансовий стан підприємства може розглядатися як визначник його фінансової конкурентоспроможності.

Професійне управління фінансами неминуче потребує глибокого їх аналізу, що дозволяє більш точно оцінити фінансовий стан підприємства і значно знизити невизначеність ситуації за допомогою сучасних кількісних методів дослідження. В зв'язку з цим істотно зростає пріоритетність і роль фінансового аналізу, основним змістом якого є комплексне системне вивчення фінансового стану підприємства і факторів його формування з метою оцінювання ступеня фінансових ризиків і прогнозування рівня прибутковості капіталу [1, с. 168].

Фінансовий стан підприємства характеризується розміром, складом і структурою його активів, забезпеченістю фінансовими ресурсами, раціональністю їх розміщення, прибутковістю роботи підприємства, раціональністю розподілу чистого прибутку, платоспроможністю і ліквідністю, фінансовою стійкістю, а також фінансовими взаємовідносинами з ринковими контрагентами.

Фінансовий стан суб'єкта господарювання залежить від різного роду як зовнішніх, так і внутрішніх чинників. До основних зовнішніх факторів відносять умови господарювання, кон'юнктуру ринку, регуляторну політику держави (економічну, фінансово-кредитну, податкову). До внутрішніх чинників належать склад і структура продукції, активів, капіталу; рівень конкурентоздатності продукції (робіт, послуг); ефективність організації процесів виробництва, постачання й збути; кваліфікація персоналу тощо.

Основною метою аналізу фінансового стану є його оцінка та визначення резервів його покращення, а також організація раціональної фінансово-економічної політики.

Перелік заходів з покращення фінансового становища є індивідуальним для кожного з підприємств та залежить від сфери в якій ведеться бізнес, груп продукції, кон'юнктури ринку, регіональної інфраструктури, системи управління підприємством, структури витрат на виробництво і управління, техніко-технологічних особливостей та інших факторів. Це приводить до необхідності постійного, систематичного ведення фінансового аналізу на підприємстві та вдосконалення методів його проведення, побудови математичних моделей та формування прогнозів перспектив розвитку.

Розуміння фінансового стану підприємства та його своєчасний і якісний аналіз, вибір необхідного методу аналізу та системи показників, що забезпечить всебічне вивчення та представлення діяльності підприємства є основоположними для прийняття управлінських рішень, спрямованих на вирішення питання обрання напрямів діяльності та розвитку підприємства, покращення його ефективності, конкурентоздатності та прибутковості [2, с.99].

У міжнародній практиці з метою оцінки фінансового стану підприємств доволі часто використовують математичні моделі, за допомогою яких формулюють узагальнений показник фінансового стану підприємства. Ці моделі містять незначну кількість показників, дають можливість поєднувати різноманітні об'єкти та прогнозувати банкрутство, визначити зону ризику у якій перебуває підприємство.

Здійснивши аналіз фінансового стану підприємств Львівщини, ми отримали наступні результати. Фінансовий результат до оподаткування у 2013 році був прибутковим і становив 2667,8,7 млн. грн. прибутку, що на 18,9% більше, ніж у попередньому році. 64,8% підприємств завершили діяльність з прибутками на суму 6122,1 млн. грн. Рівень рентабельності операційної діяльності підприємств області становив 5,5%. Найбільш ефективною була діяльність підприємств сільського, лісового та рибного господарства, фінансової діяль-

ності, операцій з нерухомим майном, освіти. На фінансовий стан підприємств негативно впливає зростання заборгованості. У розрахунках з дебіторами упродовж 2013 року обсяг заборгованості збільшився на 11,0% і становив на кінець року 38,5 млрд. грн.

Упродовж 2013 року в області збільшилась вартість як необоротних активів підприємств майже на 7%, так і оборотних активів – більш, як на 7%. Так, вартість необоротних активів склала 82,5 млрд. грн., а оборотних – 67,4 млрд. грн. Вартість власного капіталу підприємств області упродовж 2013 року зросла на 8,1% і склала на кінець року 62,5 млрд. грн.

Коефіцієнт автономії підприємств області збільшився з 0,413 на початок 2013 року до 0,417 на кінець року, тобто на кінець року в кожних ста гривнях вкладених активів підприємств 41,7 грн. склали власні кошти. Це свідчить про недостатній рівень автономії та незалежності підприємств.

Значення коефіцієнта абсолютної ліквідності становило 0,12, що значно менше оптимального значення та вказує на те, що підприємства за рахунок грошових коштів та короткотермінових фінансових інвестицій можуть негайно погасили лише 12% поточних зобов'язань. Коефіцієнт поточної ліквідності склав 0,84, що є у межах оптимальних значень. Значення коефіцієнта загальної ліквідності покращилося у порівнянні з попереднім роком та становило 1,13, що позитивно.

Здійснений аналіз свідчить, що у 2013 році у порівнянні із попереднім роком, фінансовий стан підприємств області покращився. Оборотні активи підприємств зростали більшими темпами, ніж їх поточні зобов'язання, що стало підґрунтям для покращення показників швидкої та загальної ліквідності. Підприємства більшості видів економічної діяльності працювали прибутково, частка збиткових підприємств зменшилась.

Важливим етапом покращання фінансового стану вітчизняних підприємств є формування оптимального співвідношення власного і позикового капіталу, що дало б можливість забезпечити мінімальний фінансовий ризик при максимальній рентабельності власного капіталу. Оптимізувати ліквідність підприємства може за допомогою системи заходів, що спрямовані на зменшення його фінансових зобов'язань (зменшення постійних витрат, відтермінування виплат девідендів, вілтермінування виплат відсотків), а також заходів, що сприятиймуть нарощенню суми грошових активів, які забезпечують ці зобов'язання (зменшення тривалості оборотності дебіторської заборгованості, рефінансування дебіторської заборгованості, оптимізація запасів тощо).

Важливою характеристикою надійності, стійкості й ділової активності підприємства є його фінансовий стан. Тільки при умові його стабільності підприємство здатне здійснювати активну інвестиційну й інноваційну діяльність, бути конкурентоздатним, динамічно розвиватися та займати вагому нішу на ринку.